
Orzecznictwo Sądu Najwyższego

Palestra 17/1(181), 77

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ORZECZNICTWO SĄDU NAJWYŻSZEGO

1.

WYROK Z DNIA 26 PAŹDZIERNIKA 1971 R. V KRN 375/71 *

Sprzeczność interesów oskarżonych zachodzi wtedy, gdy obrona jednego z oskarżonych w sposób nieuchronny naraża dobro drugiego z nich albo — inaczej mówiąc — gdy wyjaśnienia jednego z oskarżonych czy też dowody przez niego powołane oraz ich oce-

na godzą w interes drugiego, w rezultacie czego rodzi się kolizja interesów, prowadząca w takiej sytuacji do unicestwienia roli obrońcy w procesie karnym. Stanowi to niewątpliwie pogwałcenie uprawnień oskarżonego przewidzianych w art. 9 k.p.k.

2.

POSTANOWIENIE Z DNIA 15 LIPCA 1972 R. (IV KZ 111/72) **

W razie oddalenia wniosku skazanego o wznowienie postępowania nie ma podstawy do zasądzenia od skazanego na rzecz oskarżyciela posiłkowego,

uczestniczącego w czynnościach sprawdzających, kosztów zastępstwa adwokackiego.

* Przedruk tezy z OSPiKA z 1972 r. zesz. 9, poz. 157. W tym samym zeszycie, na str. 384—385 opublikowano głosę do tego orzeczenia napisaną przez Marię Lipczyńską.

** Przedruk tezy z OSNKW z 1972 r. nr 10, poz. 161.